

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1334/2000 НА СЪВЕТА

от 22 юни 2000 година

за въвеждане режим на Общността за контрол на износа на стоки и технологии с двойна употреба

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 133 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като има предвид следното:

(1) Стоките с двойна употреба (включително програмните продукти и технологиите) трябва да бъдат предмет на ефикасен контрол, когато се изнасят от Общността.

(2) Необходима е ефикасна обща система за експортен контрол върху стоките с двойна употреба, за да се осигури, че международните ангажименти и отговорности на държавите-членки, особено що се отнася до неразпространението, както и тези на Европейския съюз, се изпълняват.

(3) Наличието на обща система за контрол и на хармонизирана политика за правоприлагане и наблюдение във всички държави-членки е предпоставка за въвеждането на свободно движение на стоки с двойна употреба вътре в Общността.

(4) Настоящият режим на експортен контрол върху стоките с двойна употреба, въведен с Регламент (ЕО) № 3381/94² и Решение 94/942/CFSP³ трябва допълнително да бъде хармонизиран, за да се гарантира ефикасното прилагане на контрола.

(5) Общите списъци на стоки с двойна употреба, местоназначения и указания, са съществени елементи на системата за ефикасен експортен контрол; тези списъци са въведени с Решение 94/942/CFSP, с последвалите негови изменения и допълнения и те следва да бъдат включени в настоящия регламент.

¹ ОВ С 399, 21.12.1998 г., стр. 1.

² ОВ L 367, 31.12.1994 г., стр. 1. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 837/95 (ОВ L 90, 21.4.1995 г., стр. 1).

³ ОВ L 367, 31.12.1994 г., стр. 8. Решение, последно изменено с Решение 2000/243 CFSP (ОВ L 82, 1.4.2000 г., стр. 1).

(6) Отговорността за решенията по молбите за разрешения за износ е на националните власти. Националните разпоредби и решенията, засягащи износа на стоки с двойна употреба, трябва да бъдат вземани в рамките на Общата търговска политика, и в частност на Регламент (ЕИО) № 2603/69 на Съвета от 20 декември 1969 г. за въвеждане на общи правила относно износа⁴.

(7) Решенията за осъвременяване на общите списъци на стоките с двойна употреба трябва да бъдат в пълно съответствие със задълженията и ангажиментите, които всяка държава-членка е поела в качеството си на участник в съответните международни режими за неразпространение и договорености за контрол върху износа, или чрез ратификация на съответните международни договори.

(8) Предаването на програмни продукти и технологии посредством електронни средства, телефакс или телефон до местоназначения извън Общността също трябва да бъде предмет на контрол.

(9) Особено внимание трябва да се отделя на въпросите на реекспорта и крайната употреба.

(10) На 22 септември 1998 г. представители на държавите-членки и Европейската комисия подписаха Протоколи в допълнение към съответните споразумения за защитни мерки между държавите-членки, Европейската общност за атомна енергия и Международната агенция за атомна енергия, които, освен другите мерки, задължават държавите-членки да предоставят информация за определени видове оборудване и неядрени материали.

(11) Общността е приела комплекс от митнически правила, съдържащи се в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. за приемане на Митническия кодекс на Общността⁵ и Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията⁶ за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2913/92, които въвеждат, между другото, разпоредбите, свързани с износа и реекспорта на стоки. Нищо от записаното в настоящия регламент не накърнява което и да е правомощие съгласно и по силата на Митническия кодекс на Общността и разпоредбите за неговото прилагане.

(12) По силата на и в рамките на ограниченията на член 30 от Договора и до постигане на по-голяма степен на хармонизация, държавите-членки си запазват правото да извършват контрол върху прехвърлянето на някои стоки с двойна употреба в рамките на Европейската общност с оглед защита на държавната

⁴ ОВ L 324, 27.12.1969 г., стр. 25. Регламент последно изменен с Регламент (ЕИО) № 3918/91 (ОВ L 372, 31.12.1991 г., стр. 31).

⁵ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1. Регламент последно изменен с Регламент (ЕО) № 955/1999 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 119, 7.5.1999 г., стр. 1).

⁶ ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр. 1. Регламент последно изменен с Регламент (ЕО) № 1662/1999 (ОВ L 197, 29.7.1999 г., стр. 25).

политика или обществената сигурност. Когато тези мерки за контрол са свързани с ефикасността на контрола при износ от Общността, те периодично ще бъдат преглеждани от Съвета.

(13) За да се осигури правилното прилагане на настоящия регламент, всяка държава-членка трябва да вземе мерки, даващи на компетентните органи съответните правомощия.

(14) Всяка държава-членка сама трябва да определи наказанията, приложими в случай на нарушение на разпоредбите на настоящия регламент.

(15) Европейският парламент изрази становището си в своя резолюция от 13 април 1999 г.⁷

(16) Предвид упоменатото по-горе, Регламент (ЕО) № 3381/94 следва да бъде отменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

Предмет и дефиниции

Член 1

С този регламент се въвежда система от мерки на Общността за експортен контрол по отношение стоките с двойна употреба.

Член 2

За целите на настоящия регламент:

а) „стоки с двойна употреба“ означава стоки, включително програмни продукти и технологии, които могат да се използват както за граждански, така и за военни цели и включва всички стоки, които могат да се прилагат както за невзривна употреба, така и по какъвто и да било начин подпомагащи производството на ядрени оръжия или други ядрени взривни устройства;

б) „износ“ означава:

i) режим на износ по смисъла на член 161 от Митническия кодекс на Общността;

ii) реекспорт по смисъла на член 182 от посочения кодекс, и

⁷ ОВ С 219, 30.7.1999 г., стр. 34.

iii) предаването на програмни продукти и технологии чрез електронни средства, телефакс или телефон до местоназначения извън Общността; това важи по отношение устното предаване на технологии по телефона само когато технологиите се съдържат в документ, съответната част от който се чете на глас по телефона или се описват по телефона по такъв начин, че да се стигне по същество до същия резултат;

в) „износител“ означава всяко физическо или юридическо лице, от името на което се изготвя декларация за износ, т.е. лицето, което по времето, когато декларацията бива приета, притежава договора с получателя в третата страна и има правото да вземе решение за изпращането на стоката извън митническата територия на Общността. Ако не е бил сключен договор за износ или ако притежателят на договора не действа от свое собствено име, за решаващо ще се смята наличието на право за вземане решение за изпращане на стоката извън митническата територия на Общността;

„износител“ също така означава всяко физическо или юридическо лице, което взема решение за предаване на програмни продукти и технологии чрез електронни средства, телефакс или телефон до местоназначения извън Общността;

в случай че правото на разпореждане със стоката с двойна употреба принадлежи на лице, установено извън Общността по силата на договора, на който се основава износът, за износител се смята договарящата страна, установена в Общността;

г) „декларация за износ“ означава актът, чрез който лицето заявява по установената форма и ред желанието си да постави стоки с двойна употреба под режим износ.

ГЛАВА II

Обхват

Член 3

1. За износ на стоките с двойна употреба, изброени в приложение I, се изисква разрешение.
2. Според член 4 или член 5 разрешение може да се изисква също и за износ до всички или до някои местоназначения на определени стоки с двойна употреба, които не са изброени в приложение I.
3. Настоящият регламент не се прилага по отношение на предоставянето на услуги или предаването на технологии, когато това предоставяне или предаване включва презгранично движение на физически лица.
4. Настоящият регламент не се прилага по отношение на стоки с двойна употреба, които само преминават през територията на Общността, т.е. тези, за които не се определя митническо назначение или употреба, различни от режима външен

транзит или които само се поставят в свободна зона или свободен склад и за които не се изисква да се отразяват данни в одобрен архив на стоките.

Член 4

1. Разрешение се изисква за износ стоки с двойна употреба, които не са изброени в приложение I, ако износителят бъде предупреден от компетентните власти на държавата-членка, в която е установен, че въпросните стоки са или могат да бъдат предназначени, изцяло или частично, за употреба във връзка с разработка, производство, обработка, експлоатация, поддръжка, складиране, откриване, идентифициране или разпространение на химически, биологически или ядрени оръжия, или други ядрени взривни устройства, или за разработка, производство, поддръжка или съхранение на ракети, способни да пренасят такива оръжия.

2. Разрешение се изисква също и за износ на стоки с двойна употреба, които не са изброени в приложение I, когато купувачата държава или страната на местоназначение са подложени на оръжейно ембарго, въведено с обща позиция или съвместно действие, приети от Съвета или с решение на ОИСП или на оръжейно ембарго, наложено със задължителна резолюция на Съвета за сигурност на ООН, както и в случай че износителят е бил предупреден от органите, посочени в параграф 1, че въпросните стоки са или могат да бъдат предназначени, изцяло или частично, за военна крайна употреба. За целите на настоящия параграф „военна крайна употреба“ означава:

а) включване във военни стоки, включени във военния списък на държавите-членки;

б) използване на производствено, изпитателно или аналитично оборудване и съставни части за него за разработка, производство и поддръжка на военните стоки, изброени в упоменатия по-горе списък;

в) използване на полуготови изделия в завод за производство на военните стоки, изброени в упоменатия по-горе списък.

3. Разрешение се изисква също и за износ на стоки с двойна употреба, които не са изброени в приложение I, в случай че износителят е бил предупреден от органите, посочени в параграф 1, че въпросните стоки са или могат да бъдат предназначени, изцяло или частично, за употреба като части или компоненти на военните стоки, изброени в национален военен списък, които са били изнесени от територията на тази държава-членка без разрешение или в нарушение на разрешението, изисквано от националното законодателство на въпросната държава-членка.

4. Ако износителят е наясно, че стоките с двойна употреба, които той предлага да бъдат изнесени и не са изброени в приложение I, са предназначени, изцяло или частично, за която и да е от употребите, посочени в параграфи 1, 2 и 3, той е длъжен да уведоми органите, посочени в параграф 1, които да вземат решение дали е целесъобразно или не да поставят изискване за получаване на разрешение за въпросния износ.

5. Всяка държава-членка има право да приеме или поддържа национално законодателство, налагащо изискване за получаване на разрешение върху износа на стоки с двойна употреба, които не са изброени в приложение I, когато износителят има основание да подозира, че тези стоки са или могат да бъдат предназначени, изцяло или частично, за някоя от употребите, посочени в параграф 1.

6. Държава-членка, която налага изискване за получаване на разрешение, в изпълнение на параграфи 1 до 5, върху износа на стоки с двойна употреба, които не са включени в приложение I, когато е целесъобразно информира другите държави-членки и Комисията. Другите държави-членки разглеждат такава информация с всичкото необходимо внимание и информират, доколкото е възможно, своите митнически служби и други имащи отношение национални органи.

7. Разпоредбите на член 9, параграфи 2 и 3, се прилагат по отношение на случаите, засягащи стоки с двойна употреба, които не са изброени в приложение I.

8. Настоящият регламент не накърнява правата на държавите-членки да предприемат национални мерки съгласно член 11 от Регламент (ЕИО) № 2603/69.

Член 5

1. Всяка държава-членка има право да забрани или да наложи изискване за получаване на разрешение върху износа на стоки с двойна употреба, които не са изброени в приложение I, от съображения за защита на обществената сигурност или на човешките права.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за всички мерки, взети по силата на параграф 1 по-горе, веднага след въвеждането им и посочват точните причини за тези мерки.

3. Държавите-членки също така веднага уведомяват Комисията за евентуални промени в мерките, въведени по силата на параграф 1 по-горе.

4. Комисията публикува мерките, за които е била уведомена по силата на параграфи 2 и 3 по-горе, в серия C на *Официален вестник на Европейските общности*.

ГЛАВА III

Разрешение за износ

Член 6

1. За износ на някои видове стоки, както е показано в приложение II, с настоящия регламент се въвежда генерално разрешение за износ от Общността.

2. За всякакъв друг износ, за който се изисква разрешение съгласно настоящия регламент, разрешението се издава от компетентните органи на държавата-членка,

където е установен износителят. При условие на ограничението, посочено в параграф 3 по-долу, това разрешение може да бъде индивидуално, глобално или генерално.

Разрешението важи за цялата Общност.

Разрешението може да бъде обвързано, ако е целесъобразно, с някои изисквания и условия, като например задължение да се представи заявление за крайната употреба.

3. Стоките, изброени в част 2 от приложение II, не могат да се включват в генерално разрешение.

4. В генералните разрешения държавите-членки посочват, че те не могат да се използват, в случай че износителят е бил предупреден от органите на неговата държава, че въпросните стоки са или могат да бъдат предназначени, изцяло или частично, за която и да е от употребите, посочени в параграфи 1, 2 и 3 от член 4 или когато износителят е наясно, че стоките са предназначени за упоменатите по-горе употреби.

5. Държавите-членки поддържат или предвиждат в своите съответни национални законодателства възможност за издаване на глобално разрешение на конкретен износител по отношение на тип или категория стоки с двойна употреба, което може да бъде валидно за износ в една или повече определени страни.

6. Държавите-членки предоставят на Комисията списък на органите, упълномощени да издават разрешения за износ на стоки с двойна употреба.

Комисията публикува списък на тези органи в серия С на *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 7

1. В случай че стоките с двойна употреба, по отношение на които е подадена молба за индивидуално разрешение за износ за местоназначение, което не е изброено в приложение II или към което и да било местоназначение при стоки с двойна употреба, изброени в приложение IV, са или ще бъдат разположени на територията на една или повече държави-членки, различни от тази, където е подадена молбата, този факт трябва да бъде отбелязан в молбата. Компетентните органи на държавата-членка, към която е отправен молбата за разрешение, незабавно ще се допитат до компетентните органи на въпросните държава/и-членка/и и ще им предоставят съответната информация. Запитаните държава/и-членка/и съобщават в рамките на 10 работни дни за евентуални възражения, които тя или те имат срещу издаването на такова разрешение, което има обвързваща сила за държавата-членка, в която е подадена молбата.

В случай че в рамките на 10 работни дни не постъпят възражения, се смята, че запитаните държава/и-членка/и нямат възражения.

В изключителни случаи запитаната държава-членка има право да поиска продължаване на 10-дневния срок. Във всеки случай продължението не може да надхвърли 30 работни дни.

2. В случай че дадена сделка за износ може да застраши важни интереси за сигурността ѝ, всяка държава-членка има право да поиска от друга държава-членка да не издава разрешение за износ, или, ако такова разрешение вече е било издадено, да поиска неговото анулиране, суспендиране, промяна или оттегляне. Държавата-членка, получила такова искане, веднага ще предприеме необвързващи консултации с поискалата държава-членка, които трябва да приключат в рамките на 10 работни дни.

Член 8

При вземането на решение дали да издаде разрешение за износ съгласно настоящия Регламент, държавите-членки вземат предвид всички имащи отношение съображения, включително:

- а) задълженията и ангажиментите, които всяка от тях е поела като участник в съответните международни режими за неразпространение и договорености за контрол върху износа, или чрез ратификация на съответните международни договори;
- б) задълженията си по силата на санкции, наложени съгласно обща позиция или съвместно действие на Съвета или с решение на ОССЕ, или посредством задължителна резолюция на Съвета за сигурност на ООН;
- в) съображения от националната външна политика и политиката в областта на сигурността, включително тези, обхванати от Кодекса на поведение на ЕС по отношение износа на оръжие;
- г) съображения относно предвижданата крайна употреба и рискът от отклоняване.

Член 9

1. Износителите са длъжни да предоставят на компетентните органи всичката имаща отношение информация, изискваща се във връзка с техните молби за разрешение на износ.

2. Компетентните органи, които действат в съответствие с настоящия регламент, могат да откажат да издадат разрешение за износ и имат право да анулират, суспендират, изменят или отнемат разрешение за износ, което вече са издали. В случай че те откажат, анулират, суспендират, съществено ограничат или отнемат разрешение, те незабавно уведомяват за това компетентните органи на другите държави-членки и Комисията и обменят съответната информация с другите държави-членки и Комисията, при спазване разпоредбите на член 15, параграф 3 относно поверителността на такава информация.

3. Преди някоя държава-членка да издаде разрешение за износ, което е било отказано от други държава/и-членка/и за по същество идентична сделка в рамките на предходните три години, тя най-напред се допитва до държавата или държавите-членки, които са издали отказ/и. Ако все пак след консултации държавата-членка реши да издаде разрешение, тя уведомява останалите държави-членки и Комисията, предоставяйки цялата необходима информация в подкрепа на решението си.

Член 10

1. Всички отделни и глобални разрешения за износ се издават по форма, отговаряща на образца, даден в приложение IIIa.
2. При искане от страна на износителите, глобалните разрешения за износ, които съдържат количествени ограничения, ще бъдат разделени.
3. Генералните разрешения за износ, издавани съгласно член 6, параграф 2, се публикуват съгласно националните закони и практика. Те се издават в съответствие с показателите, изложени в приложение IIIб.

ГЛАВА IV

Осъвременяване на списъците на стоките с двойна употреба

Член 11

Списъците на стоките с двойна употреба, дадени в приложение I и приложение IV, се осъвременяват в съответствие със съответните задължения и ангажименти и евентуалните промени в тях, които всяка държава-членка е поела като участник в международните режими за неразпространяване и договореностите за контрол върху износа, или посредством ратификация на съответните международни договори.

ГЛАВА V

Митнически режими

Член 12

1. При извършване на формалностите при износ на стоки с двойна употреба в митническата служба, която отговаря за обработката на декларацията за износ, износителят е длъжен да представи доказателства, че всички необходими разрешения за износ са били получени.
2. От износителя може да бъде изискано да осигури превод на официален език на държавата-членка, където се подава декларацията за износ, на документите, представени като доказателство.

3. Без да се накърняват правомощията, възложени ѝ съгласно и по силата на Митническия кодекс на Общността, държава-членка има право също така, за срок не по-дълъг от сроковете, посочени в параграф 4 по-долу, да суспендира процеса на износ от своята територия или, при необходимост, по друг начин да попречи стоки с двойна употреба, изброени в приложение I, за които има валидно разрешение за износ, да напуснат Общността през нейната територия, когато има основания да подозира, че:

а) информация, която има отношение по въпроса, не е била взета предвид при издаването на разрешението; или

б) обстоятелствата сериозно са се променили след издаването на разрешението.

4. В случая, посочен в параграф 3 по-горе, с компетентните органи на държавата-членка, която е издала разрешението, незабавно се провеждат консултации, за да може да се предприемат действия съгласно член 9, параграф 2. Ако тези компетентни органи решат да останат зад разрешението, те дават отговор в рамките на 10 работни дни, който срок може, по тяхно искане, да бъде удължен до 30 работни дни при изключителни обстоятелства. В такъв случай или ако не бъде получен отговор в рамките на 10 до 30 дни, в зависимост от обстоятелствата, стоките с двойна употреба се освобождават незабавно. Държавата-членка, която е издала разрешението, информира останалите държавите-членки и Комисията.

Член 13

1. Държавите-членки могат да решат митническите формалности при износ на стоки с двойна употреба да се изпълняват само в митнически учреждения, упълномощени за тази цел.

2. Държавите-членки, възползвали се от възможността, описана в параграф 1, уведомяват Комисията за съответно упълномощените митнически учреждения. Комисията публикува тази информация в серия С на *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 14

Разпоредбите на членове 463 до 470 и 843 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 важат по отношение ограниченията, отнасящи се до износ, реекспорт и излизане от митническата територия на стоките с двойна употреба, за износ на които съгласно настоящия регламент се изисква разрешение.

ГЛАВА VI

Административно сътрудничество

Член 15

1. Действайки във връзка с Комисията, държавите-членки предприемат всякакви подходящи мерки за установяване на пряко сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи, в частност за да се изключи рискът евентуални различия при прилагането на контрола по отношение износа на стоки с двойна употреба да доведат до отклонения в търговията, които биха могли да създадат трудности за една или повече държави-членки.

2. Държавите-членки предприемат всички подходящи мерки за установяване на пряко сътрудничество и обмен на информация между компетентните органи относно рискови крайни потребители, с оглед да се осигури последователно равнище на указанията към износителите, засегнати от настоящия регламент.

3. Регламент (ЕО) № 515/97 на Съвета от 13 март 1997 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между последните и Комисията за осигуряване на правилното прилагане на законодателството по митническите и селскостопанските въпроси⁸, и в частност разпоредбите относно поверителността на информацията, ще се прилагат *mutatis mutandis*, без да се накърнява валидността на член 18 от настоящия регламент.

ГЛАВА VII

Мерки за контрол

Член 16

1. Износителите са длъжни да водят подробни регистри или архиви за своя износ, в съответствие с действащата практика в съответните държави-членки. Тези регистри или архиви включват по-специално търговски документи като фактури, манифести и транспортни и други експедиционни документи, съдържащи достатъчно информация, за да може да се установи следното:

а) описанието на стоките с двойна употреба;

б) количеството на стоките с двойна употреба;

в) името и адреса на износителя и на получателя;

г) когато е известно, крайната употреба и крайният потребител на стоките с двойна употреба.

2. Регистрите или архивите и документите, посочени в параграф 1, се съхраняват най-малко три години след изтичане на календарната година, през която е осъществен износът. Те се представят на компетентните органи на държавата-членка, в която е установен износителят, при поискване от същите.

⁸ ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр. 1.

Член 17

За да се осигури, че настоящият регламент се прилага правилно, държавите-членки ще вземат всякакви необходими мерки, за да позволят на своите компетентни органи:

- а) да събират информация, свързана с която и да е сделка, с предмет стоки с двойна употреба;
- б) да проверяват, доколко правилно се прилагат мерките за експортен контрол, което може в частност да включва правото да се влиза в помещенията на лица, заинтересовани от сделката по износа.

ГЛАВА VIII

Общи и заключителни разпоредби

Член 18

1. Създава се Координационна група под председателството на представител на Комисията. Всяка държава-членка назначава свой представител в Координационната група.

Координационната група проучва всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент, които биха могли да бъдат повдигнати или от председателя, или от представител на държава-членка и, между другото:

- а) мерките, които държавите-членки трябва да предприемат за информиране на износителите за задълженията им по настоящия регламент;
- б) указания относно формулярите за разрешенията за износ.

2. Координационната група има право, когато прецени за необходимо, да се допитва до организации, представляващи износителите, засегнати от настоящия регламент.

Член 19

Държавите-членки предприемат подходящи мерки за осигуряване на правилното прилагане на всички разпоредби на настоящия регламент. В частност те определят наказанията, приложими при нарушения на разпоредбите на настоящия регламент или на други такива, приети за неговото прилагане. Тези наказания трябва да бъдат ефикасни, пропорционални и възпиращи.

Член 20

Държавите-членки уведомяват Комисията за законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, приети в изпълнение на настоящия регламент,

включително мерките, посочени в член 19. Комисията препраща информацията до останалите държави-членки. На всеки три години Комисията представя доклад в Европейския парламент и Съвета относно прилагането на настоящия регламент. Държавите-членки предоставят на Комисията всякаква подходяща информация, необходима за подготовка на доклада.

Член 21

1. За всякакви прехвърляния в рамките на Общността на стоки с двойна употреба, изброени в приложение IV, се изисква разрешение. За стоките, изброени в част 2 от приложение IV, не може да се издава генерално разрешение.

2. а) Държава-членка има право да наложи изискване за получаване на разрешение за прехвърляне на други стоки с двойна употреба от нейната територия към друга държава-членка, в случаите когато към момента на прехвърляне:

- лицето знае, че крайното местоназначение на въпросните стоки е извън Общността,

- износът на тези стоки към това крайно местоназначение е предмет на изискване за издаване на разрешение съгласно членове 3, 4 или 5 в държавата-членка, откъдето стоките трябва да бъдат прехвърлени, и такъв износ направо от нейна територия не е разрешен посредством генерално или глобално разрешение,

- не може да се извършва усъвършенстване или преработка, както са дефинирани в член 24 от Митническият кодекс на Общността, на стоките в Държавата-членка, в която те трябва да бъдат прехвърлени.

б) Разрешението за прехвърляне трябва да бъде поискано от държавата-членка, от която стоките с двойна употреба трябва да бъдат прехвърлени.

в) В случаите, когато последващият износ на стоките с двойна употреба вече е бил приет, чрез консултативните процедури, описани в член 7, от държавата-членка, от която тези стоки трябва да бъдат прехвърлени, разрешението за прехвърляне се издава незабавно на лицето, освен ако обстоятелствата не са се променили съществено.

г) държава-членка, която приеме законодателство, въвеждащо такова изискване, информира Комисията и останалите държавите-членки за предприетите от нея мерки. Комисията публикува тази информация в серия С на *Официален вестник на Европейските общности*.

3. Мерките съгласно параграфи 1 и 2 не предполагат прилагане на вътрешен граничен контрол в рамките на Общността, а само мерки за контрол, прилагани в рамките на нормалните контролни процедури, които се прилагат по недискриминационен начин на цялата територия на Общността.

4. Прилагането на мерките съгласно параграфи 1 и 2 не бива в никакъв случай да правят прехвърлянията от една държава-членка в друга обект на по-строги ограничителни условия, отколкото налаганите при износ на същите стоки към страни, които не са държави-членки.

5. Документите и архивите за прехвърлянията в рамките на Общността на стоки с двойна употреба, изброени в приложение I, следва да се съхраняват в течение на най-малко три години след изтичане на календарната година, през която е извършено прехвърлянето, и се представят на компетентните органи на държавата-членка, от която са били прехвърлени, при поискване от тях.

6. Всяка държава-членка има право да изисква, чрез националното си законодателство, при всякакви прехвърляния в рамките на Общността от тази държава-членка на стоки, включени в категория 5, част 2 от приложение I, които не са включени в приложение IV, да се предостави допълнителна информация относно тези стоки на компетентните органи на тази държава-членка.

7. Съответните търговски документи, свързани с трансферите вътре в Общността на стоките с двойна употреба, включени в приложение I, трябва ясно да посочват, че тези стоки са предмет на мерки за контрол при износ от Общността. Съответните търговски документи в частност включват договори за продажба, потвърждения на поръчки, фактури или експедиционни бележки.

Член 22

Настоящият регламент не засяга:

- прилагането на член 296 от Договора за създаване на Европейската общност,
- прилагането на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

Член 23

С настоящото Регламент (ЕО) № 3381/94 се отменя.

Все пак, по отношение молбите за издаване на разрешения за износ, подадени преди датата на влизане в сила на настоящия регламент, продължават да важат съответните разпоредби на Регламент (ЕО) № 3381/94.

Член 24

Настоящият регламент влиза в сила 90 дни след датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Люксембург на 22 юни 2000 година.

За Съвета:

Председател

J. SÓCRATES

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Вж. Регламент (ЕО) № 394/2006 на Съвета , ОВ L 74, 13.3.2006 г., стр. 2.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Вж. Регламент (ЕО) № 394/2006 на Съвета , ОВ L 74, 13.3.2006 г., стр. 215.

ПРИЛОЖЕНИЕ III а

Вж. Регламент (ЕО) № 394/2006 на Съвета , ОВ L 74, 13.3.2006 г., стр. 217.

ПРИЛОЖЕНИЕ III б

Виж Регламент (ЕО) № 394/2006 на Съвета , ОВ L 74, 13.3.2006 г., стр. 220.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Вж. Регламент (ЕО) № 394/2006 на Съвета , ОВ L 74, 13.3.2006 г., стр. 221.

(4)

